

Idees per a construir la pau

Diplomàcia municipal i altres iniciatives dels governs locals per construir la pau - nº3, Setembre de 2008

Cooperar amb municipis israelians i palestins

Pràctiques de ciutats

PRESSIÓ POLÍTICA

- Ponts en comptes de murs p. 10
- Observació electoral a Palestina..... p.11

COOPERACIÓ

- Veïns de la bona aigua..... p. 12
- Via Maris.....p.13

Xarxes i Campanyes

- Xarxa Europea de les Autoritats Locals per la Pau a Orient Mitjà (ELPME)p.14
- Aliança mundial per la pau a Orient Mitjà.....p. 14
- Campanyes per incidir en el conflicte armat.....p.14

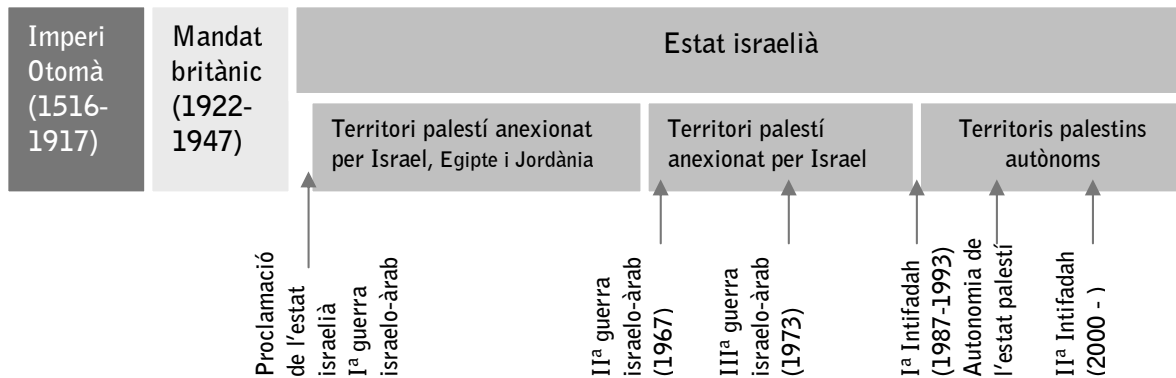
Recursos

- Fonts d'informació.....p.15
- Mapes de les ciutats més afectades p.15
- Informació per orientar la compra pública ètica.....p.15
- Informació sobre projectes transformadors.....p.16
- Entitats que organitzen visites d'estudi.....p.16
- Centre de documentació.....p.16

- p. 2-5 El context del conflicte armat
 - p.2 Antecedents del conflicte armat
 - p.3 Causes del conflicte armat
 - p.3 Actors (Qui), interessos (Què), i comportaments (Com)
 - p.4 Conseqüències del conflicte armat
 - p.5 Els acords de pau
- p. 6-8 Problemàtiques municipals
- p. 9-13 Pràctiques dels Municipis
 - p. 14 Campanyes
- p.15-16 Recursos

El context del conflicte armat

1. Antecedents del conflicte armat

El conflicte israelo-palestí es materialitza al 1947 quan la resolució 181 del Consell de Seguretat de Nacions Unides divideix Palestina, fins llavors colònia britànica, en dos estats independents, cap d'ells amb continuïtat territorial. Just després es proclama l'Estat israelià, i 6 països àrabs intenten envair-lo, encetant una guerra que permet a Israel annexionar Jerusalem oest, mentre que Egipte i l'actual Jordània annexionen Gaza i Cisjordània respectivament. Aquest tres països, doncs, impedeixen que es creï l'Estat palestí.

Al 1967, a la IIª guerra israelo-àrab, o guerra dels sis dies, Israel envaeix Jerusalem Est, Gaza i Cisjordània, fet condemnat per la resolució 242 del Consell de Seguretat de la ONU.

Així, l'estat palestí no es materialitza sota cap forma fins al final de la Iª Intifada (1987-1993), moment en que es signen els acords d'Oslo, que reconeixen l'autonomia (no la independència) dels territoris palestins.

Però el fracàs del procés de pau d'Oslo ha portat a l'actual IIª Intifada (2000-), amb els territoris palestins sota ocupació militar israeliana.

2. Causes del conflicte armat

- **Territori:** competició per un mateix territori, marcat per la dimensió religiosa: es concentren en un mateix espai, llocs sagrats per a musulmans, jueus i cristians.
- **Identitat:** el conflicte es caracteritza per una forta polarització dels actors, per una arrelada imatge de l'enemic fonamentada en prejudicis històrics.
- **Densitat:** s'utilitza la població com a instrument de pressió: Els palestins defensen el retorn de les persones palestines refugiades. El Govern israelià promou mesures fiscals avantatjoses per a atreure immigració jueva i per a afavorir el manteniment dels assentaments israelians als territoris palestins.
- **Aigua:** l'escassetat d'aigua a la regió afegeix un motiu de competició al conflicte.

3. Actors, interessos i comportaments

Els principals actors implicats en el conflicte són:

Actors polítics	 Govern israelià QUI? Govern encapçalat per Ehud Olmert. QUÈ? Vol preservar l'Estat israelià i aconseguir la seguretat per als seus ciutadans. COM? Promou assentaments als territoris palestins i aplica assassinats selectius i mesures de represàlia col·lectives (demolicions de cases, tocs de queda, etc). Construeix un mur de separació entre Israel i Cisjordània.	 Autoritat Nacional Palestina (ANP) QUI? Govern presidit per Mahmud Abbas, amb una forta polarització entre els partits al-Fatah i Hamas. QUÈ? Reivindica la proclamació d'un estat palestí independent amb accés a Jerusalem oest, el dret de retorn de les persones refugiades palestines, i el desmantellament dels assentaments israelians en territori palestí. COM? Govern molt debilitat i amb poc marge d'acció: es veu desbordat pel poder d'Israel i dels grups armats palestins i per la confrontació entre Hamas i Al-Fatah.
Actors armats	Exèrcit Israelità QUI? També anomenat Tsahal o Forces de Defensa Israelianes (IDF), està compost pel cos professional de l'exèrcit i per soldats no professionals, que han de servir a l'exèrcit durant 3 anys. QUÈ? L'Exèrcit defensa els interessos de l'estat israelià. COM? L'exèrcit ocupa militarment Cisjordània, on restringeix la mobilitat de la població mitjançant punts de control, declara tocs de queda, etc. També protegeix la seguretat dels colons dels assentaments israelians.	Grups armats palestins QUI? Grups nacionalistes laics (Brigades dels màrtirs d'al-Aqsa, Front Popular d'Alliberament de Palestina, el Front Democràtic d'Alliberament de Palestina, etc.) i grups confessionals (braços armats de Hamas, i de la Jihad Islàmica), cada cop més influents. QUÈ? Aspiren a la creació d'un estat palestí. Han mostrat rebuig a la posició de la ANP a diverses negociacions per considerar que feien massa concessions a l'estat israelià. COM? Estratègia d'atacs suïcida i de bombardejos contra la població civil israeliana.

Altres Actores	Societat Civil israeliana QUI? 7 milions d'habitants, entre els quals es troben israelians jueus i seculars, àrabs palestins, drusos, etc. QUÈ? Demanen la pau entesa com a seguretat. Existeix una multiplicitat de posicions del que s'espera de la pau (un estat/dos estats, desmantellament dels assentaments /no, major reconeixement de la minoria àrab / no, etc.) COM? Hi ha una gran diversitat e formes d'acció, des de la passivitat i l'acceptació a la confrontació oberta a les polítiques de l'estat.	Societat Civil palestina QUI? 3,8 milions d'habitants, dels quals ...% són població refugiada en camps. QUÈ? Volen la pau entesa com a independència del seu estat, la recuperació de la dignitat perduda amb la ocupació militar, i la seguretat física. COM? Existeixen nombroses formes de ciutadania activa, des de la cobertura de les necessitats assistencials, a la confrontació a les manifestacions del conflicte (mur de separació, etc.).
----------------	--	---

Font: Escola de Cultura de Pau

Entre els actors rellevant en el conflicte, també cal tenir en compte a aquells que miren de trobar sortides negociades al conflicte, com alguns països àrabs (La organització de la Lliga Àrab, i alguns països destacats com Egipte, Aràbia Saudita, Jordània, Síria i Qatar), o els països occidentals (Quartet diplomàtic: ONU, UE, EEUU i Rússia).

4. Conseqüències del conflicte armat

· **Estratègies de terror:** Des de l'any 2000, any en que comença la segona Intifada, 4.862 persones palestines i 1057 israelianes han mort,¹ indicadores de l'estratègia de terror utilitzada pel govern israelià (mitjançant el seu Exèrcit) i pels grups armats palestins (no sempre perseguits per l'ANP). Els atacs suïcida palestins contra la població civil israeliana creen una crisi d'inseguretat en el si de la societat. L'Exèrcit israelià, per la seva banda, a més de la política d'assassinats selectius, porta a terme una estratègia de represàlies contra la població civil palestina, en forma d'ocupació militar, d'imposició de tocs de queda, de demolicions de cases (18.000 cases destruïdes des de 1967)², etc.

· **Eliminació dels modes de subsistència palestins:** El Govern israelià du a terme pràctiques que eliminen o dificulten les formes de subsistència de la població palestina: es dificulta el pas de frontera als treballadors palestins per anar a treballar a Israel, s'instal·len 50 punts de control als territoris, es destrueix la capacitat productiva del país arrencant desenes de milers d'arbres fruiters i dificultant que les collites palestines es puguin vendre a Israel.

· **Trencament del territori:** Dins del que és oficialment el territori palestí hi ha terres, carreteres i ciutats exclusives pels israelians: els palestins estan exclosos del 46% del territori de Cisjordània, d'una quinzena d'autovies, i

¹ A data de 25 de setembre de 2008, segons <http://www.ifamericansknew.org/>.

² Segons el Comitè Israelità contra la Demolició de Cases (ICAHN). Veure dades a <http://www.icahd.org/> i <http://www.18000homes.org/>.

dels 120 assentaments on viuen unes 440.000 persones israelianes. La construcció del mur de separació, per acabar, divideix terres de cultiu, dificulta la mobilitat de les persones i aïlla territoris i poblacions. Es calcula que 500.000 persones palestines es veuen afectades negativament per la construcció del mur.

5. Els acords de pau

Les negociacions de pau es fonamenten en la resolució 181 del Consell de Seguretat de la ONU, que, ja al 1947, demana la creació d'un estat israelià i un de palestí.

Des de l'inici del conflicte armat, les negociacions de pau més significatives han estat els **Acords d'Oslo**, gràcies als quals els territoris palestins van esdevenir autònoms (però no independents).

Tot i que es va aprovar al 2003 i que no s'han complert els terminis que estableix, el pla de pau actualment vigent és el **Full de Ruta**. Aquest va ser impulsat per l'anomenat Quartet Diplomàtic (ONU, UE, EUA i Rússia), i està dividit en tres etapes:

1/ Durant la primera etapa, la part palestina ha d'aconseguir la fi dels atacs armats per part dels grups armats palestins, i reformar les seves institucions, mentre que la part israeliana ha de reduir la pressió sobre la població palestina i desmuntar les colònies creades des de març del 2001.

2/ La segona etapa preveu el reforçament de la seguretat, l'aprofundiment de les reformes palestines, i la creació de l'Estat palestí independent.

3/ La tercera etapa hauria de permetre arribar a acords per cadascuna de les principals problemàtiques del conflicte armat: fronteres definitives, els assentaments israelians, les persones refugiades palestines, Jerusalem, etc.

A l'última conferència de pau, la Conferència d'Annapolis de novembre de 2007, les dues parts, reunides de nou després de 7 anys, es comprometen a reprendre el Full de Ruta, amb el compromís d'Arribar a un Acord de pau abans de finals del 2008.

Cronologia de pau

20 agost 1993. Es signen els **Acords d'Oslo** que cedeixen, per primer cop, Gaza i una part de Cisjordània per crear una zona autònoma palestina.

9-10 set. 1993. **Reconeixement mutu** dels dos estats.

Gener 1996. 1^{eres} eleccions de l'ANP.

4 maig 1994. Acord d'El Caire. Regula la retirada israeliana de part de Gaza i de Cisjordània.

28 setembre 1995. **Acord de Taba.** Amplia el territori sota control palestí.

Octubre 1998. Acord de Wye Plantation: Israel es retira de 13% del territori palestí i l'ANP pren mesures de seguretat per Israel.

30 abril 2003. Es publica el **Full de Ruta**.

Agost 2005. **Retirada** de tota presència civil i militar israeliana **de la franja de Gaza**, d'acord amb els Acords d'El Caire.

27 de novembre de 2007. Conferència d'Annapolis

Problemàtiques municipals

La duresa del conflicte armat ha generat greus conseqüències per als municipis i els seus habitants. Els principals impactes del conflicte armat sobre els municipis són:

• **Aïllament de municipis a causa del mur de separació:** L'estat d'Israel construeix, des de l'any 2002, el que alguns anomenen una barrera de seguretat i altres un mur, que no respecta la frontera reconeguda per les Nacions Unides (coneguda com la línia verda, considerada vàlida des del 1967). Segons la Oficina de Coordinació d'Assumptes Humanitaris de Nacions Unides (OCHA), quan el mur estigui finalitzat, només un 13% haurà respectat la línia verda, mentre que l'altre 87% s'haurà construït sense respectar la frontera del 67, annexant un 9,8% del territori palestí.³ Aquest fet crea greus problemes. Les principals conseqüències de la construcció del mur per als municipis i per als seus habitants és la restricció de mobilitat (haver de passar per punts de control militar, haver de fer més volta per circular, ja que algunes carreteres estan invalidades), un fet que ha provocat una davallada de l'economia palestina, un fort increment de l'atur i una greu limitació de l'accés a serveis de salut.

La línia vermella, que correspon al traçat del mur, mostra com alguns territoris queden aïllats de Cisjordània (West Bank)

³ *Barrier Gates open to Palestinians*, OCHA. Juliol de 2008.
http://www.ochaopt.org/documents/BarrierRouteProjections_July_2008.pdf

Impacte del mur	Municipis afectats	Població afectada
Municipis dividits en dos	Jerusalem. La part Est de Jerusalem ha estat annexada dins dels territoris israelians, mentre que el barri àrab de Kafr Aqab i el camp de Shu'fat es troben a la part palestina.	Unes 250.000 persones de nacionalitat àrab viuen a la banda est ("israeliana") del mur. Alhora, unes 190.000 persones israelianes viuen en assentaments a la banda oest del mur.
Comunitats palestines dins del territori israelià	34 comunitats palestines han estat annexats dins del territori israelià:	Prop de 35.000 persones, que tenen la ciutadania palestina però es troben en territori israelià, n'estan afectades.
Assentaments israelians dins del territori palestí	Uns 120 assentaments israelians es troben en territoris palestins, 48 a la part oest del mur, i 69 a la part est (veure l'apartat següent).	Gairebé 250.000 israelians viuen en assentaments al territori palestí. Sumant-se als 190.000 de Jerusalem, fan un total de 440.000 (veure l'apartat següent).
Comunitats palestines rodejades pel mur	28 comunitats, entre les quals Qalquilia, Habla, Ras'Atya	125.000 palestins estan o estaran rodejats pel mur a tres bandes.
Comunitats palestines completament aïllades pel mur	8 municipis, de les àrees de Az Zawiya i Bir Nabala	26.000 persones es trobaran completament aïllades de la resta del territori palestí. Per a arribar a altres ciutats palestines, hauran de desplaçar-se per carreteres subterrànies.

Font: dades de OCHA, B'tselem, i la Oficina Estadística d'Israel. Les dades tenen en compte els municipis que estaran afectats en un futur, un cop terminada la construcció del mur.

• **Demolició de cases:** L'exèrcit israelià demoleix cases de famílies palestines al·legant tres motius: com a càstig col·lectiu, quan la casa és propietat de familiars d'un atacant suïcida palestí, com a operació estratègica enmig d'operacions militars, o com a acte administratiu per derruir cases construïdes sense permís d'obres. Sobre aquest tercer cas, val a dir que pels ciutadans palestins sol ser difícil obtenir permisos de construcció de cases per part del govern israelià. 18.000 cases de famílies palestines han estat destruïdes des de 1967, moltes d'elles entre els anys 2000 i 2004.⁴

• **Eliminació dels espais de convivència:** si bé existeixen ciutats a Israel que es consideren referents de la convivència entre palestins i israelians, com la ciutat de Haifa, a altres ciutats on hi ha les dues comunitats existeixen molts pocs espais d'interrelació. Alguns exemples significatius són la ciutat palestina de Hebron, en un barri de la ciutat on la població palestina viu en els baixos i la població israeliana en els primers pisos dels mateixos edificis, i on s'han instal·lat reixes a nivell del primer pis per a separar una població de l'altra. A Jerusalem, també, la Font dels Lleons, aprofitada per nens palestins com a piscina, es va assecar per a

• **Serveis municipals discriminadors:** Els serveis municipals no s'apliquen per igual a la població israeliana que a la minoria palestina amb

⁴ Halper, J., Margalit, M. *En Pie de paz*. Comité Israelí contra las Demoliciones de Casas. Noviembre 2007, <http://www.icaud.org/> i <http://www.18000homes.org/>.

ciutadania israeliana. Un exemple és la recollida d'escombreries, que es fa de forma insuficient als barris àrabs. Algunes dades estimen que un 40% de les 2.500 tones de residus que es produeixen a Israel diàriament s'han abocat a Cisjordània.⁵

· **Militarització i politització de l'espai públic:** Tant en els municipis israelians com en els palestins és fàcil trobar exemples del realçament de valors militaristes, com en els noms de carrers (carrer dels màrtirs, carrer de l'exèrcit, carrers amb noms de combatents, etc.), o en estàtues i monuments que celebren el paper dels actors armats. Molts municipis, anteriorment àrabs, han canviat de nom per a adoptar noms israelians, esborrant el testimoni històric de la presència àrab històrica. També s'ha denunciat com els cartells que senyalitzen els barris ometen la presència de barris àrabs mentre que si informen, al contrari, de la presència de barris jueus, com a forma de "política intencionada d'ocultació de la presència palestina a la ciutat".⁶

Foto d'una plaça de Beer Sheva a Israel, amb un monument fet amb un avió militar. (foto d'una exposició sobre el militarisme a Israel, feta per la organització israeliana Nex Profile.

Fotos de pósters trobats en espais públics que glorifiquen els màrtirs / terroristes suïcides.

⁵ "IDF cracks down on West Bank dumping", Jerusalem Post, 30 de juliol de 2008.

⁶ Margalit, Meir. "De la política urbana de Jerusalem Este: si los carteles indicadores hablasen." *En pie de paz*. Comité israelià contra demolicions de cases, novembre 2007.

Pràctiques dels municipis

Construir la pau amb municipis israelians i palestins és, segons Avi Rabinovitch, com ballar tango: “es fan dues passes endavant i una endarrere, a vegades fins i tot una passa endavant i dues endarrere, però lo important és que encara ens agafem, i que seguim ballant junts”.⁷

La cooperació amb municipis israelians i palestins remunta al 1999, quan es va plasmar per primer cop un acord entre la Unió d'Autoritats Locals d'Israel (IULA) i l'Associació Palestina d'Autoritats Locals (APLA).

Uns anys més tard, la Declaració de Wittenburg, signada al gener de 2003 renova el compromís de treballar junts i arriba a un acord sobre els temes que s'han de resoldre a la regió (la violència i el terrorisme, Jerusalem, els assentaments, l'aigua, els refugiats palestins i les fronteres). “Malauradament, mai es va compartir amb les ciutats membres d'APLA i ULAI, degut a la naturalesa sensible de la declaració i a la difícil situació política de la regió en aquell moment. Conseqüentment, el seu impacte ha estat menys important del que, del contrari, hagués pogut tenir.”⁸

La creació d'aquest marc legal ha permès que es desenvolupin molts projectes entre APLA i IULA – des de 1999, ambdues organitzacions han desenvolupat més de 40 projectes conjunts – o juntament amb tercers actors. Vegem a continuació quines pràctiques que han comptat amb la participació de governs locals externs destaquen per la seva efectivitat.

1. Pressió política

El conflicte armat entre Israel i Palestina és un exemple clar de desequilibri de poder. Mentre que una part – Israel – té un estat, un exèrcit, una gran capacitat financera, l'altra part – Palestina - no compta ni amb un estat independent, ni amb dret a recollir impostos, ni una moneda pròpia. Aquest desequilibri de poder entre les parts és el que justifica la importància de la pressió política.

⁷ Entrevista a Avi Rabinovitch, Director General de la Unió d'Autoritats Locals d'Israel, el 28 de juliol de 2008.

⁸ Chris Van Hemert. “Un caso de Estudio sobre la Diplomacia de Ciudades: la Alianza Municipal por la paz en Oriente Medio (MAP)”. Musch, A. et al., *Diplomacia de las Ciudades*. VNG Internacional, juny de 2008.

Encontres d'alcaldes. Una forma d'actuar en el nivell polític, és el de donar suport als ajuntaments que, malgrat l'enfrontament dels seus estats, volen sobrepassar les fronteres i fer projectes conjunts.

Acció política contra el mur. El mur de separació va ser declarat il·legal pel Tribunal Internacional de Justícia de La Haia. Tot i així, l'estat d'Israel no només no el destrueix, sinó que continua amb la construcció del mur. Una altra forma d'acció política és demanar que es compleixi amb la legalitat internacional i es derrueixi el mur.

Ponts en comptes de murs

Objectiu: Sensibilitzar sobre temes de drets humans i drets internacional humanitari relacionats amb el conflicte armat, y promoure el suport públic pel respecte dels drets humans i el dret internacional humanitari.

Context: Arrel de la multiplicitat de grups britànics que donen suport a municipis i comunitats palestines, el 2004 es decideix formalitzar una xarxa per donar suport als grups ja existents i fomentar la creació de nous grups de suport.

Descripció: Twinning with Palestine (Agermanant-se amb Palestina) és una xarxa de diferents tipus d'entitats agermanades amb municipis o comunitats palestines. La xarxa promou agermanaments entre comunitats palestines, i grups britànics. Cada grup de suport britànic defineix, amb la comunitat palestina a la que dona suport, els seus objectius i les accions a desenvolupar. Per la seva banda, la xarxa de grups de suport desenvolupa les següents activitats:

- Organitza encontres, conferències i visites a Palestina;
- Promou agermanaments formals i informals de tot tipus entre comunitats britàniques i palestines, emfatitzant en les relacions d'amistat de base;
- Facilita recursos als grups interessats en crear nous agermanaments;
- Col·labora amb altres organitzacions amb finalitats complementàries;
- Reuneix els grups britànics agermanats amb comunitats palestines per a intercanviar experiències i idees i ajudar-los a assolir els objectius de la xarxa.

Resultats: Existeixen 28 grups de suport, dels quals 4 són agermanaments oficials dels municipis (Glasgow-Bethlehem, Dundee-Nablus, Bristol-Bethlehem i Oxford-Ramallah).

Contacte: <http://www.twinningwithpalestine.net/index.html>.

Les contraparts palestines valoren molt positivament aquesta forma de col·laboració; segons Husam Zomlot, representant d'una comunitat palestina, "L'agermanament entre ciutats és una de les formes més pràctiques de solidaritat. Transforma la solidaritat en amistat, i transcendeix més enllà del suport verbal, creant en l'altra comunitat un sentit de destí comú".

Observació electoral. Donar fe que les eleccions que es celebren a Palestina es desenvolupen de forma adequada és una forma de donar suport a les seves institucions.

👉 **Observació electoral a Palestina**

Objectiu: garantir la transparència del procés electoral a les eleccions municipals palestines, i donar suport al dret del poble palestí a participar en uns comicis propis, tot i trobar-se immersos en una situació d'ocupació.

Context: Al maig de 2005 es celebren eleccions a municipals a Palestina, les primeres des de 1976 a Cisjordània i des de 1974 a Gaza. La celebració d'eleccions es presenten com un esdeveniment especialment rellevant en un context que necessita d'un lideratge legítim i representatiu per a unes possibles negociacions de pau.

Descripció: La Xarxa de Municipis Europeus per la Pau a Orient Mitjà organitza una missió d'observació electoral integrada per prop de vuitanta autoritats locals de França, Itàlia, Països Baixos i Catalunya. La missió, convidada pel Ministre del Govern Local de l'Autoritat Nacional Palestina, observa, del 2 al 8 de maig de 2005, el procés de les eleccions municipals a 86 municipis de Gaza i Cisjordània.

Resultats: Els observadors valoren positivament l'alt grau de participació de l'electorat, i conclouen que tant el desplegament de mitjans com la organització han estat correctes.

Contacte de la branca catalana de la Xarxa de Municipis Europeus per la Pau a Orient Mitjà: fonscat@pangea.org.

Compra pública. Moltes organitzacions de la societat civil demanen que es boicotegin els productes fabricats a Israel – o, si més no, aquells que s'han fabricat en assentaments israelians il·legals – de forma similar al boicot internacional que es va fer a Sud-Àfrica per lluitar contra el règim de l'apartheid. Altres empreses organitzacions demanen fer boicot a empreses no israelianes responsables de violacions del Dret Internacional Humanitari (veure l'apartat de recursos).

2. Sensibilització

Donar a conèixer l'impacte del conflicte armat sobre la població i les violacions del Dret Internacional Humanitari són formes de pressionar per l'acabament del conflicte.

Per tal de contribuir a la construcció de pau, la sensibilització ha de ser crítica, ha de permetre entendre les causes del conflicte armat des de les diferents percepcions sobre el conflicte, ha de donar a conèixer iniciatives de pau, i plantejar propostes d'acció.

Obra de l'artista Banksy al Mur de Separació.

Donar a conèixer el treball per la pau d'entitats de la societat civil israeliana i palestina. La societat civil de tots dos països és molt activa i compromesa. Moltes d'aquestes organitzacions fan una tasca extensa de sensibilització, ja sigui en format de documents, xerrades, documentals, etc. (veure l'apartat de recursos).

3. Cooperació

El cas d'Israel i Palestina és un dels pocs en que municipis de dos estats que estan enfrontats per un conflicte armat tenen una política activa de cooperació. Moltes vegades, però, per facilitar la cooperació, és important que hi hagi tercers actors que ofereixin llocs de trobada neutres, que facilitin la obtenció de visats, etc.

Projectes de cooperació sobre serveis públics municipals. Els municipis de països immersos en conflictes armats intensos, i especialment en els casos en que els municipis es troben a prop de les fronteres, certs serveis municipals es poden veure molt afectats, com l'aigua o la recollida d'escombreries. Engagar projectes de cooperació municipal sobre serveis municipals, en canvi, pot aportar beneficis considerables.

Veïns de la Bona Aigua

Objectiu: Promoure una gestió compartida de la necessitat comuna de gestió de l'aigua.

Context: L'aigua és una de les causes del conflicte armat entre Israel i Palestina. La deficiència en el tractament d'aigües residuals, la sobreexplotació de capes aquífères, el desviament excessiu de fluxos superficials d'aigua, i la dificultat d'implementar polítiques de reducció del consum d'aigua amenacen greument la disponibilitat d'aigua.

Descripció: Després d'identificar 11 comunitats i municipis israelians, palestins i jordans que comparteixen les mateixes necessitats respecte a la gestió de l'aigua, s'assigna a cadascuna una contrapart de l'"altre bàndol". El projecte ofereix sensibilització i formació, i facilita la implementació de projectes de desenvolupament urbà.

Resultats: A la primera fase del projecte (2001-2005) s'ha aconseguit: crear un grup de 4 voluntaris a cada comunitat encarregats de promoure un consum responsable de l'aigua; s'ha acondicionat un edifici públic a cada comunitat que gestioni el consum d'aigua de forma eficient; ha organitzat tallers sobre el consum d'aigua a nivell local; ha facilitat l'intercanvi d'informació sobre la gestió de l'aigua a les diferents comunitats; ha creat materials de sensibilització sobre consum d'aigua; i ha impulsat posicionaments polítics de les comunitats a favor de mesures supraestatals de gestió de l'aigua. El succés del projecte ha fet que es prolongui en una segona fase, ampliant el seu abast a 17 comunitats i municipis.

Contacte: <http://www.foeme.org/projects.php?ind=32>.

👉 Via Maris

Objectiu: Promoure la cooperació i visibilitzar la tradició històrica comuna mitjançant l'impuls d'una ruta turística transnacional.

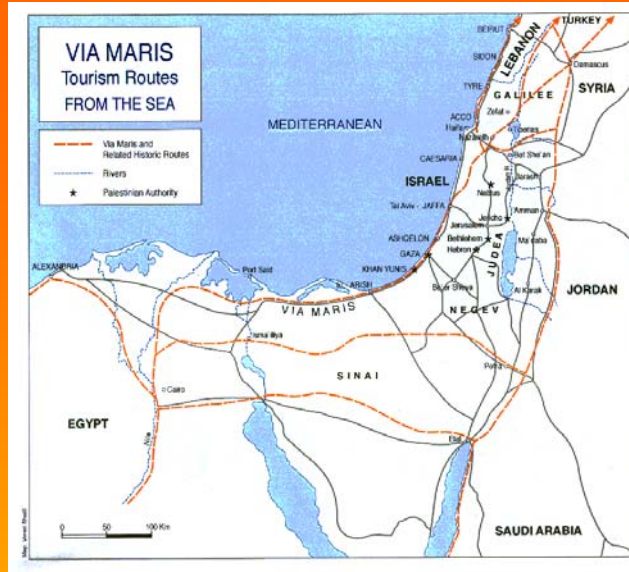
Context: En els últims 50 anys, 4 conflictes armats oberts han confrontat a Israel i els estats àrabs de la regió. Alguns d'aquests conflictes (Israel-Líban i Israel-Síria) no s'han resolt encara.

Descripció: En participar en el projecte, les ciutats es comprometen a condicionar els llocs històrics i els museus, i donar a conèixer els turs turístics al llarg de la costa, en el que va constituir la "*Via Maris*", una històrica ruta comercial. Per a portar a terme el projecte, les ciutats han de cooperar entre elles, i ressaltar la herència històrica comuna, i les cultures de les diferents comunitats. El projecte compta amb el suport de la Regió de la Toscana, entre altres institucions.

Resultats: Els resultats esperats del projecte és que permeti reforçar el turisme local i internacional, i que es reforci, d'aquesta manera, l'economia local i nacional, que fomenti la cooperació de municipis de països enfrontats, i que ressalti el transfons comú de les diferents cultures del mediterrani.

Avi Rabinovitch, Director General de la Unió d'Autoritats Locals d'Israel, el explica que sovint, els municipis més reticents a fer cooperació per la pau no són pas els palestins, sinó els d'altres països àrabs de la regió. Per aquesta raó, recomana que els projectes de Diplomàcia municipal a la regió es facin amb ajuntaments israelians, palestins, però també egipcis, jordans, siris o libanesos.

Campanyes i xarxes municipals

La **Xarxa Europea de les Autoritats Locals per la Pau a Orient Mitjà (ELPME)** (www.paxurbs.com) es crea al 2002 a iniciativa de xarxes nacionals de municipis de Bèlgica, Espanya, França, Grècia, i Itàlia amb la intenció d'implicar-se en la construcció de la pau a Orient Mitjà. Per a això, es planteja els objectius de pressionar a la Unió Europea entre altres actors per que accentuin el seu compromís amb la pau a Orient mitjà i reconeguin el paper dels municipis en aquest àmbit, d'afavorir el diàleg entre col·lectivitats locals israelianes i palestines, d'incentivar els programes de cooperació entre ens locals europeus, israelians i palestins, i de donar suport a iniciatives de pau entre israelians i palestins. La Xarxa Europea col·labora amb la Xarxa d'Autoritats Locals Palestines (NPLA) i la Unió d'Autoritats Locals Israelianes (ULAI).

Contacte de la branca catalana de la xarxa: fonscat@pangea.org.

L'**Aliança Mundial per la Pau a Orient Mitjà (MAP)** fundada al 2005 a La Haia, és una organització nascuda de la voluntat de cooperació entre l'Associació d'Autoritats Locals Palestines (APLA) i la Unió d'Autoritats Locals D'Israel (ULAI). MAP promou la realització de projectes locals entre diferents tipus d'actors israelians, palestins i de països tercers, amb l'objectiu de fomentar el diàleg i la comprensió entre israelians i palestins mitjançant projectes de desenvolupament local. MAP facilita el contacte entre actors, dóna suport en la formulació de projectes, col·labora en la recerca de finançament, coordina els projectes implementats, i desenvolupa projectes propis. Els camps principals en els que es pretén implementar projectes són Joventut, Medi Ambient, Desenvolupament econòmic, Cultura, i Gestió municipal. Està previst que els primers projectes pilot de MAP s'iniciïn al gener de 2007.

Contacte: map@undp.org

Existeixen nombroses campanyes internacionals per a incidir en el conflicte armat a Palestina i Israel, les més conegudes són:

- [Stop the wall](#), per a destruir el mur de separació, retornar els territoris palestins annexats, i indemnitzar a les persones afectades.
- [Boicott Israeli Goods](#), per a no comprar els productes israelians en general, o aquells que s'han produït en territoris ocupats.
- [Refusing to kill](#), dona suport a civils i soldats que han decidit fer objecció de consciència, a Israel o a altres països.
- [Stop arming israel](#), per a aconseguir que els estats occidentals no venguin armes a Israel.

Recursos

Recursos per a obtenir més informació:

Per conèixer més a fons el conflicte armat, podeu consultar les següents **fonts d'informació**:

- [Alternative Information Centre](#)
- [Israel/Palestine Center for Research and Information](#)
- [International Crisis Group](#)
- [MidEast](#)
- The [Middle East Research and Information Project](#)
- [Palestine Monitor](#)
- [Electronic Intifada](#)
- [Escola de cultura de pau](#)

[Mapes](#) per a saber quines són les **ciutats més afectades** per la construcció del mur:

West Bank and Gaza strip Closure maps. Oficina de Coordinació dels Assumptes humanitaris de les Nacions Unides:

Informació per orientar la **compra pública ètica**:

- Fonts d'informació pel boicot a empreses israelianes:
- [Boicot Preventiu](#)
- [The Boycott Israeli Goods Campaign](#)
- [Boycott Israeli Goods](#)
- [Boycott Israel](#)

- Fonts d'informació sobre productes d'Assentaments il·legals:
- [War crime wines](#)
- Fonts d'informació d'empreses no israelianes que treuen profit del conflicte armat:
- [Stop Caterpillar](#)
- [Veolia](#)
- Informació sobre productes Palestins:
- [Palestinian trade](#)
- Empreses que comercialitzen productes palestins: [Hadeel](#), [Mountain High Imports](#).

Iniciatives d'entitats catalanes implicades a Palestina o Israel:

Informació sobre entitats i projectes transformadors israelians

El document [*Suport a iniciatives civils de pau israelianes. Dossier de contactes amb organitzacions pacifistes israelianes*](#). Facilita el contacte amb algunes de les organitzacions pacifistes israelianes més transformadores per a fer projectes conjunts. En el dossier, les organitzacions descriuen les seves tasques i demanen suport als municipis per alguns dels seus projectes.

Nombroses entitats catalanes i de l'estat espanyol organitzen **visites d'estudi** a Palestina, i Israel, principalment durant l'estiu. La funció d'aquests grups varia, des de donar a conèixer iniciatives israelianes i palestines que treballen per una resolució justa del conflicte armat o per limitar-ne l'impacte, a activitats de suport a entitats palestines, passant per l'acollida de grups d'infants i joves de camps de refugiats palestins. Per més informació, visiteu les webs de [Paz Ahora](#), la [Xarxa d'enllaç amb Palestina](#), o [Generació Palestina](#).

La [Xarxa d'enllaç amb Palestina](#) posa a disposició dels municipis interessats un **centre de documentació** que inclou documentals i pel·lícules sobre Palestina.